

Безсмертя нації

Микола Руденко

Безсмертя нації — у слові,
А слово — Бог земних віків.
Лише нікчемні й безголові
Зрікаються старих батьків.

Не робітництво, не селянство,
Не щирий, праведний народ,
А так собі — тупе міщанство,
Ходячий шлунок, жуйний рот.

Та, незважаючи на втрати,
На лайку й дорікання злі,
Я слово буду гранувати,
Щоб стало долею землі.

Щоб за освяченим порогом,
Де ера займеться нова,
Воно й насправді стало Богом,
Який у серці ожива.